

Jansenianorum adversus Thomistarum sententias odium profluxit ab ipso Jansenio, qui Tom. 3. edit. 1. Lovaniensis col. 821. ita Scholam Thomisticam insectatur : „ Qui medicinalem Christi Salvatoris gratiam sic defendere conantur, ut eam in talem prædeterminationem physicam transformat, omni statui hominum necessariam, magis profecto Aristotelici, quam Augustini sunt; nam talis prædeterminatio sic asserta, non solum nullo testimonio ejus (Augustini) probari potest, sed potius universam doctrinam ejus innumeris locis traditam, inexplicabili confusione conturbat. Tollit enim differentiam integræ, lœsæque voluntatis, tollit necessitatem duplicitis adiutorii.... tollit, obscuratque veram ratiocinem necessitatis gratiæ medicinalis, nec sinit intelligere veram naturam ejus.... denique cogitur inferre non exiguam vim Scripturis sacris.

Col. 822. „ Per prædeterminationem physicam.... funditus illa doctrina Augustini, & Conciliorum labefactata corruit. Paulò supra ; „ Prædeterminatio destruit potius magnam illam libertatem, & bene vivendi potestatem, quam Augustinus, Pontifices, & Concilia nos in Adamo amississe testantur.

Notæ sunt Blasii Paschalis, vulgò Ludo-vici Montaltii adversus Thomistas in Epistolis Provincialibus Satyræ, quas imitatur hodiernus sat notus in Belgio Palladius in Crisi adversus Steyartii conclusionem 7. Vocat Exoticam quandam gratiam sufficientem Thomisticam, quæ non sufficit, nomenclaturam insigni absurditate deliram, appellationem ludricam, gratiæ verbo sufficientis, re non sufficientis. Ibid. „ Nihil enim ad obvelandam vocis turpiditudinem confort, quod addatur THOMISTICE; nec enim magis licitum delirare Thomisticè, quam Scotisticè... Emoriar, nisi omnes te ad Anticyras ablegamur censeant, ut bono helleboro curatus redeas ad sanam mentem. Cæterum si vobis despere statutum est, despite vestris in pulpitis, quantum libuerit, nunquam efficietis, quin totus mundus, explosâ illâ Thomisticâ sufficientiâ, ita tamen male nuncupatâ, cum Divus Thomas nihil ejus meminerit, semper, & ubique cibos, vestes, pecunias Molinisticè sufficietes deamet.

Ægidius de Witte in nupero suo libro, cui titulus: *Augustinus Irenensis vindicatus, atque è damnatione Romanorum Pontificum Urbanus VIII. Innocentius X. Alexandri VII. & Clementis XI. eruptus, & erutus*, pag. 271. art. 1.

„ Annatus ex miserabili illo Didaco Alvarez complura adducit (pro libertate indiferentia) absurdissima locutionis exempla, quæ licet in Scriptore isto ex adjunctis mitescant, vehementissimè tamen in viro Catholiclico reprobanda sunt, velut introitum apertissimum dantia Pelagiano errori.

Pag. 272. citatâ Alvarezii sententia pro gratiâ sufficienti omnibus adultis oblatâ, ait: „ Profecto, si tolerabiles fiant in Ecclesia Dei tales, & plures his similes Alvarezii istius locutiones, universa Augustini adversus peccati originalis, & divine gratiæ inimicos trophæ ab imis fundamentis ad summa usque fastigia subruuntur, ac prorsus necesse est, fideles juxta communem distinctionum istarum intelligentiam pedentim à verâ majorum Fide discedere, in laqueos Molinianos intricari, ac demum Pelagiano toxicô infeliciter à capite ad talos perungi. Hanc certè egregiam gloriam, ac laudem foedo Neo-Thomistico illi Dominicanorum cum Jesuitis monopoli debemus tribuere, per illius artes effectum esse; ut ambiguis illis verborum præstigiis seducti, aut fascinati Judices, & Consultores Romani.... abierint in luteuam illam (quinque Jansenii) Propositionum damnationem.

Pag. 270. „ Quia Neo-Thomiste illi (Albelda, & Alvarez) tametsi à Jesuitis toto cœlo in sententia dispares, ignavâ collusione Molinianum idioma in scholis suis receperant, atque in Jansenianos, qui, buscum præcipuo dogmate concordes erant, velut in communes hostes propria diosa improperia jaciebant, &c.

Eidem Authori Belgæ passim tribuitur liber Gallicus hoc titulo editus anno 1707. *Nouvelle Apologie pour la sainte doctrine de Monsieur Jansenius Evêque d'Ipres. Apologia nova pro sancta doctrinâ Jansenii Episcopi Irenensis*. Illic pag. 39. ait Author „ Nomen gratiæ sufficientis à falsis quibusdam Thomistis excogitatum est, ut se in speciem jungerent Molinistis, vitarentque persécutionem, cui JESU CHRISTI gratia exposita est. Vocari ea meritò potest nequitia maxima, la plus grande friponerie, & singularissima perfidia, quæ in perversione idiomatis unquam commisla sit, à tempore, quo Christiana stetit Ecclesia.

Petrus de Ligni Duaci in professione fiduci ad Episcopum N. N. „ Declaro, inquit, coram D E O, art. 4. quod post Adami lapsum, non detur amplius gratia sufficiens; sed solum efficax: quo circa sententia Molinistarum sit Semipelagiana, & damnata in